

Jay Dyer: "Adam si Eva au fost primii empiristi"

Scris de Ninel Ganea
Luni, 27 Mai 2013 22:57

Publicam astazi partea a doua a interviului cu Jay Dyer, scriitorul din spatele "[jaysanalysis](#)", in care aflam despre legaturile dintre patimi si cultura pop, rezistenta empirismului si asemanarile dintre Cabala si Ortodoxie.

[English version](#)

Ai mentionat undeva ca oscilezi intre iudaismul ortodox si teologia rasariteana. Ne poti spune care sunt, in linii mari, punctele tari si cele slabe in traditiile amintite?

Acestea sunt chestiuni complexe, dar fiind crescut cu un interes pentru biserica si avand o preocupare de durata pentru teologia biblica, Tora, profeti si literatura sapientiala, si-au pus amprenta asupra mea in mod profund. In lunga mea calatorie religioasa, am ajuns practic la

Jay Dyer: "Adam si Eva au fost primii empiristi"

Scris de Ninel Ganea
Luni, 27 Mai 2013 22:57

punctul in care am simtit ca poate exista o diviziune intre Lege si Noul Testament. Imi pun la indoiala propriile asumptii in mod constant, asadar am fost dispus sa arunc o privire asupra iudaismului, in special deoarece exista o conexiune stransa intre conceptia cabalistica asupra sepiroth si viziunea patristica asupra energiilor necreate. Ambele descriu, practic, acelasi lucru.

Am ajuns de aici la lectura lui Maimonides si a scriitorilor evrei moderni, simultan cu analiza comparativa a liturgiilor. Am gasit foarte multe idei provocatoare in operele lui Philip Sherrard, Maxim Marturisorul si ale Parintelui John Romanides, care m-au condus din nou spre o analiza a neoplatonismului si a Sfintei Treimi. Intrebarea care se punea pentru mine era daca toate aceste probleme deriva din neo-platonism? Nu pretind ca am un raspuns la toate acestea, spun doar ce am avut in minte. In ce moment Noul Testament se rupe radical de Tora? Cata continuitate mai exista, in fond? Am luat pe cont propriu aceste cercetari.

Recent, am recitit o mare parte din operele Sf. Maxim Marturisorul, unde pot fi gasite o multime de paralele cu Cabala in ceea ce priveste ideea de macrocosmos-microcosmos si Incarnarea. Cred ca se poate face aici o demonstratie solida pentru ideea necesitatii unirii logoi cu Logosul. Aceasta ar rezolva foarte multe probleme teologice si filozofice. Exista un foarte bun articol academic pe aceasta tema, "Maximus Confessor: Logos and Logoi", scris de Stephen Clark. In mod cert, cred ca perspectiva rasariteana are mult mai mult sens decat cea latina, in special in ceea ce priveste eshatologia.

Cum explici prezenta, inca foarte puternica, a empirismului, desi a fost respins de foarte multe ori?

Profesorul meu indrumator de la Universitate vorbea despre asta frecvent. Am avut cateva cursuri despre fenomenologia, iar despre Husserl se spune ca deplangea faptul ca empirismul naiv nu poate fi niciodata eradicat. Pare sa fie nemuritor ca un vampir, oricat ai incerca sa-l omori. Sofistii au existat in vremea lui Platon, exista si astazi si vor continua sa existe. In opinia mea, motivul acestei stari de fapt are legatura cu natura cazuta a omului. Relativismul este consecinta ultima a empirismului si este, in ultima instanta, ceea ce au ales Adam si Eva in Geneza.

Ei au decis ca nu au nevoie de revelatie si de adevar pentru a inflori si au ales haosul prin decizia de a-si determina singuri sensul si a deveni zei independent de mintile lor limitate. Ei au fost primii empiristi, daca imi este permis sa pun Caderea intr-o terminologie filozofica. Aceasta a fost minciuna sarpelui, este ceea ce gnosticismul promite in mod amagitor, si este, in acelasi

timp, minciunea transhumanistilor. Mai simplu spus, relativismul continua deoarece oamenii iubesc minciunile. Si, pentru ca oamenii iubesc minciunile, sunt, cu atat mai mult, vulnerabili la razboiul psihologic desfasurat prin media. Vedeti, deci, cam cum se leaga lucrurile.

Foarte multi oameni inclina sa creada in aceste zile ca existenta unor traditii diverse conduce la relativism cultural. Care este, in opinia ta, criteriul pentru a distinge culturile superioare? □ □ □

In mod clar Dumnezeu a creat neamurile si indivizii diferiti, asa ca nu cred ca diferentele sunt inerent relativiste. Totusi, presupozitia moderna stangista consta in a presupune ca din moment ce exista o diferenta, orice este relativ. Acesta este un "non sequitur": diferenta in sine nu conduce la haos si lipsa de sens. Relativismul cultural reprezinta, pur si simplu, produsul unui lung sir de erori occidentale, mentionate anterior, fiind bazat pe eroarea filozofica a relativismului epistemic. Cea mai simpla cale de a respinge aceasta teorie este de a demonstra cum se autoruineaza: "Nu exista adevaruri universale, axiome sau morala". Propozitia este autoruinatoare, deoarece pentru a fi adevarata, ea presupune universalitatea, insa exact acest lucru este negat de ea.

A distinge intre culturi intr-un sens discriminatoriu nu este corect politic, dar toata lumea o face. Fiecare societate se vede pe sine ca superioara intr-un anumit sens, asa ca, pentru cei mai multi oameni, criteriul il reprezinta ceva in mod general trivial, precum patriotismul. Totusi, cred ca acest lucru poate fi facut doar in contextul unei viziuni despre lume mai ample. La fel cum ideea de "libertate" nu poate functiona intr-un gol sau in absenta altor idei din ceea ce s-ar putea numi o structura de credinte, in acelasi mod, o critica a culturilor nu se poate face fara un fel de metanaratiune. Relativistii, pragmatistii si postmodernistii si-au propus sa distruga conceptul de metanaratiune, dar de exact acest lucru ai nevoie pentru a face o critica culturala si eu cred ca naratiunea biblica furnizeaza cel mai bun cadru pentru analiza culturala.

Pe "jaysanalysis.com" exista foarte mult spatiu acordat analizei filmelor. Exista ceva de tipul "programarii predictive" in cultura pop (Holywood si MTV) si, daca da, care este rolul pe care il joaca?

Cultura pop domina modernitatea si este un fenomen fascinant. Intr-un anumit sens, nu este diferita de activitatile scandaloase care ar fi avut loc la un bal mascat in Renastere, in anumite privinte este mult mai putin sofisticata. Majoritatea oamenilor nu sunt constienti ca aceasta cultura pop a aparut ca urmare a publicitatii de masa si a propagandei militare, cu ajutorul

Jay Dyer: "Adam si Eva au fost primii empiristi"

Scris de Ninel Ganea
Luni, 27 Mai 2013 22:57

observatiilor provenite de la corporatii, ingineri sociali si experti in razboiul psihologic, asa ca exista in ea un puternic element de programare predictiva. In fapt, cred ca acesta este rolul sau central, cu toate ca sunt implicati o multime de indivizi straluciti si talentati. In concluzie, poate fi in acelasi timp surprinzator de geniala si mizerabila.

Totusi, de cele mai multe ori, filmele si productiile de top sunt croite pentru a se potrivi unei anumite agende, sinonima cu agenda noii ordini mondiale. Mi-am dat seama de acest lucru cu multi ani inainte, dar mi-a devenit si mai evident cand am inceput lucrul la teza mea de licenta. Mi-am ales ca subiect pe agentul Bond din romanele lui Ian Fleming si folosirea semiotica a fictiunii ca propaganda. Nu exista ilustrare mai buna pentru acest subiect decat Bond, deoarece Fleming era el insusi un ofiter secret al Marinei, specializat in razboiul psihologic. Ca urmare, exista o relatie circulara fascinanta intre romanele si filmele Bond, deoarece sunt bazate pe operatiuni speciale reale, care ulterior sunt transformate in povestiri si filme, care, in final, influenteaza masele care le urmaresc.

Umberto Eco, el insusi un specialist in Bond, are o interpretare fascinanta, intitulata "The Ontology of Fictional Characters" despre puterea entitatilor fictionale de a modifica realitatea in sensul acela circular de care vorbeam.

Perspnajul James Bond a fost, intr-adevar, un pionier al programarii predictive, ca si al plasarilor de produs create de Edward Bernays. In mod intamplator, Bernays a lucrat pentru Departamentul Apararii, asa ca paralele dintre fictiune si realitate in spionaj au fost de mult trasate. Graham Greene a lucrat pentru serviciile secrete britanice, la fel ca si Ronald Dahl. Mai recent, exista o multitudine de exemple de colaborare intre armata, servicii secrete si productii holywoodiene, de la filme ca "SALT" cu Angelina Jolie, "The Good Sheperd" cu Robert de Niro si Matt Damon, pana la productii ridicole precum filmul despre bin Laden "Zero Dark Thirty". Vezi, de exemplu, la "Syriana", bazat pe cartea lui Robert Bauer "See No Evil"

Conexiunea cu filmele care implica spionajul nu ar trebui sa fie atat de surprinzatoare, insa cercetarile mele m-au dus la concluzia ca interdependentia dintre servicii secrete si Hollywood este mult mai profunda si include filme care ar parea neobisnuite sau fara legatura cu subiectul. Acesta este motivul pentru care analizez filme care, la suprafata, par a fi o alegere absurda. Exista modele care se desprind ce nu au legatura cu spionajul pur si simplu sau cu incercarile de manipulare a publicului. Artele reprezinta o manifestare a "spiritului" unei culturi: sunt o imagine tangibila a viselor si a cosmarurilor noastre si, de aceea, arhetipurile de care ne temem in subconstient devin arhetipurile pe care le vedem si de care ne temem in lumea reala prin intermediul acestui mediu. Dr. Steve Pieczenik are cateva observatii patrunzatoare in interviuri si video-uri despre acest lucru, prin care demonstreaza ca este adevarat. Potrivit lui Sun Tzu,

Jay Dyer: "Adam si Eva au fost primii empiristi"

Scris de Ninel Ganea
Luni, 27 Mai 2013 22:57

arape tot razboiul se defasoara la nivel mental, de aceea capturarea mintilor si inimilor prin povestile holywoodiene reprezinta cel mai puternic mijloc de a conduce turma. Acestea fiind spuse, nu e totul atat de negru – multi oameni la Hollywood isi dau seama de aceste lucruri. Inca o precizare: a scrie despre filme de succes reprezinta o metoda importanta de a atrage mai multi cititori.